

JESUS ETA APOSTOLUAK JETSEMANIN

1

Nork ez daki zer jazo
zan behin Jetsemanin?
Hara joan zan Jesus
nekez baina arin.
Gogoan larri eukan
ta bihotzean min,
Aitaren nahia zer dan
gura leuke jakin.
Otoizlekura doa
apostoluakin.

3

Ezin neurtu Jesusen
nahigabe larria,
baina biziagoa
daukan egarria:
"Aita, ondo dakizu
Zuk nire barria,
zure nahia da nire
bizi-oinarria;
bete dedila nigan,
o Aita maitagarria!

5

"Mutilok, lo zagoze?
Pedro, zu be lotan?
Ezin irauan Nirekin
une larri hontan?
Jagi ta otoitz egin
gogoz ta askotan,
gizona berez makal,
haundia asmotan...
Otoi egin behar da
sendo irautekotan".

2

Jesusek hemen hasten
dau burruka latza,
nahigabez lurra jota
ahuzpeztuta datza.
Edan nahi ta ezin
kaliza garratza,
ahal bada, ken deiola
Aitari dirautsa;
larriz odol ta guzti
ze izerdipatsa!

4

Behinolako Jesus ha
hain gizon abila,
Jetsemanin dakusgu
jota erdi hila.
Apostoluengana
doa lagun bila,
orduan bete jakon
barruko nahaspila:
lagunak lozorroan
ta Aita isila.

6

Jesusek otoitzean
iraun dau luzero,
hantxe burrukarako
sentitzen da bero:
"Jagi, goazen, ordua
dogu honezkero,
hor datoz Ni lotzera
Judas ta borrero,
urten daigun bidera,
ez ihesi, gero!"